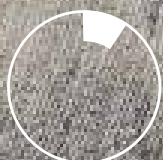

Tõuks - kas ohutu kevadekuulutaja?

FOTOD: TOOTJAD

Juhimine

Inseneeria

Mis küsimus see selline siis nüüd on? Me kõik saame ju enam-vähem ühtemoodi aru, mis asi on elektritõukeratas ehk rahvasuus tõuks. Aga kas see ikka on nii? Menukate liikumisvahendite hüvedest ja n-ö kevadekuulutaja võimalikest ohtudest kirjutab Tallinna Tehnikakõrgkooli transpordi- ja liikluskorralduse õppekava juht Sven Kreek.

Järgnevalt näete fotot, kus on kõrvuti kaks tõuksi. Ilmselt aga ei taba asjatundmatu silm igapäevases liikluspildis välisel vaatlusel nendes olulisi erinevusi.

Kui aga heita pilk tehaseandmete peale, siis ühel juhul võiks öelda, et tegemist on üsna rahumeelse sõiduvahendiga, teisel puhul aga päris tõsise mootorsõidukiga. Siit edasi tekib terve rida küsimusi – mida, kus, kuidas lubada (või hoopis keelata?) meie teedele ja tänavatele liiklema? Tuleb tunnistada, et vaatamata tõukside mullusuviselise n-ö invasioonile on tänaseni tegemist sõiduvahendiga, mille puhul ei ole ära määratletud, millega on täpselt tegu, kes ja kus võib sellega liigelda, millised nõuded selle kasutamisele kehtestada jne.

Iseenesest on tõuks mujal maailmas kasutusel olnud juba pikemat aega, seega peaks olema nendega liiklemine erinevate käskude ja keeldudega ka reguleeritud. Millegipärast jääme meie aga siin seekord rongist maha. Positiivne on selle asja juures, et tõsisemaid liiklusõnnetusi ei ole õnneks seni veel juhtunud ning teadaolevalt tegeletakse praegu aktiivselt liiklusseaduse muudatustega, et veel enne suve kindlad

reeglid paika panna. Üks, mis täna on selge – ülal vasakul olevat ja kuni 70 km/h liikuvat tõuksi Eesti teedele ei lubata. Lisaks sellele peaks olema juba kokku lepitud, et põhilist liikumisruumi tuleb jagada jalakäijatega, ka tulevad piirangud elektrimootori võimsuse, liikumiskiiruse, sõiduteel liiklemise, kasutaja vanuse ja tehnilise seisukorra kohta. Seega – tõuksi kasutajatel, aga ka kõigil teistel liiklejalatel, tasuks peatselt jõustuvad liiklusseaduse muudatused kohe kiiresti läbi lugeda, et mitte uue korraga pahuksisse sattuda.

Miks tõuks nii populaarne on? Ise sõitnud ei ole, seega kasutajakogemus puudub. Kui aga vaadata, kes sellega sõidavad, siis saab selgeks, et tegemist ei ole kindlasti ainult laste lustimiseks mõeldud sõiduriistaga, vaid millegi enamaga. Sarnaselt jalgrattaga saab sellega linnasüdames palju kiiremini ühest punktist teise, kui auto või ka ühistranspordiga, jalgsi kõndimisest rääkimata. Seega – meie kõige kallim vara ehk aeg on kindlasti üks määrav argument.

Monobike

Teiseks – tõuksiga pääseb pea igale poole ilma, et keelde-käske peaks eirama. Ka kõige kitsamad tänavad, pargiteed, siseõued ja „nurgatagused“ kannatavad tõuksiga liiklejad vaevata ära ehk siin siis teine oluline pluss – liikumisvabadus. Kolmandaks – saad alati oma sõiduriista tuppa kaasa võtta ja seega ei pea muretsema, et kellelgi kuri käsi võib su sõidu-

vahendile kuskil liiga teha. Neid intsidente, näiteks autode puhul, paraku siiski juhtub. Ja kindlasti leiavad tõuksi kasutajad veel hulga häid põhjuseid, miks just tõuksiga vajalikke kilomeetreid kulutada.

Nagu ikka, ei ole head ilma halvata. Nii on ka tõukside puhul. Kuna kõik tundub olevat nii lahe ja mugav, siis kipub kaduma arusaam, et ollakse ühe suure ja keerulise süsteemi ehk liikluskeskkonna osa. Ja see süsteem karistab lohakust üsna üheselt – heal juhul piirdub asi marraskil põlvega, hullemal juhul võib sõitja või keegi teine raskemalt viga saada. Et olukord natukenegi paraneks, tulebki nüüd kiiremas korras käsulauad välja käia.

Renditõuks pole „mõisa kõis“

Üks asi, mis veel silma on jäänud, täpsemalt silma riivanud – renditõuksidega ümberkäimine. Suhtumine „mõisa kõis, las lohi-seb“ näikse üsna levinud olevat. Eks siin võivad renditeenust pakkuvad ettevõtjad täpsemalt seletusi anda, aga need pildid, mida eelmisel suvel siin-seal näha sai, kus tõuksid vedelesid tänavatel, olid üsna masendavad. Rääkimata noortest uljaspeadest, kes sõna otseses mõttes „retsisid“ tõukse, nii et ragin taga. Vaevalt, et antud hetkel oli tegemist isiklike sõiduriistadega. Aga eks iga asi vajab paika loksumist. Tõenäoliselt saavad ka tõuksidega asjad lõpuks ühele poole, nii reeglites kui sõiduvahendite endi kasutamises.

Lõpetuseks tõstaks lauale ühe uue teema – pildidel olevaid sõiduvahendeid ei ole veel meie tänavatel näha. Aga kas oleme selleks valmis, kui nad ühel heal päeval meil siin ikkagi platsis on? Hetkel on nimed veel võõrkeelsed, aga see ei sega nende kasutamast...

Monoratas kui üks võimalik liikumisvahend

Ratas, mis võimaldab viia pere noorimaid lõbusõidule

Istud kohvile ja sõidad tööle?